

Bouzovské noviny

srpen 2018

č. 4/2018

Vážení spoluobčané,

za pár týdnů dojde ke komunálním volbám a tak je čas na malé ohlédnutí. Po odchodu bývalého starosty Ing. Foltýna do důchodu jsem převzal úřad v dubnu loňského roku. Od samého začátku se potýkáme společně s Radou obce a Zastupitelstvem s několika zásadními problémy, které se musí řešit i nadále bez ohledu na to, kdo na úřadě po volbách usedne.

Asi největší problémy jsou s obecním teplovodem, který nám přináší ztrátu přes tři milióny korun ročně po dobu mnoha let. V roce 2016, před mým nástupem, byla ztráta dokonce přes 4 milióny a to bez jakékoliv investice. Nejhorší na tom je, že přes tyto ztráty teplovod řádně nefunguje a jsou odběratelé tepla, kteří si celkem oprávněně stěžují na kvalitu dodávaného tepla. V loňském roce na jaře a počátkem léta jsme museli řešit asi šest havárií teplovodu. V reakci na to jsme investovali do uzavíracích ventilů a teplovod jsme rozdělili na několik samostatných větví. V současné době realizujeme regulaci teplovodu, od které si slibujeme nejen zkvalitnění dodávky horké vody všem odběratelům, ale také nemalé finanční úspory. Dále připravujeme celkové vyčištění celého systému a další případné úpravy tak, aby teplovod nebyl nadále ztrátový.

Dalším nemalým problémem, který se v současné době bez našeho zavinění zhoršuje, je otázka pitné vody. Vlivem sucha, které je každým rokem větší, dochází k úbytku vody v některých částech Bouzovska. Veřejný vodovod máme v Olešnici, Hvozdečku a na Bouzově. Zahájili jsme jednání s odbornou firmou na propojení vodovodů Hvozdečko a Olešnice, protože právě v Olešnici máme největší úbytek pitné vody. Zároveň s tím jsme obnovili starý vrt mezi Hvozdečkem a Olešnicí a čekáme na podrobný rozbor na kvalitu vody z této studny. Pokud bude voda pitná, tak i tento vrt zařadíme do našeho systému. a připravujeme i další opatření, které by výhledově umožnili mít „veřejnou“ vodu i v dalších částech Bouzova.

Největší investicí za poslední roky, kterou připravujeme je vybudování kanalizace pro Podolí, Bouzov a Jeřmaň s čistírnou odpadní vody právě v Jeřmani. Máme vydané územní rozhodnutí a vše chystáme pro stavební povolení. Na Státní fond životního prostředí jsme podali žádost o dotaci a v prvním kole přidělování peněz jsme skončili jako první pod „čarou“ a jsme zařazeni do takzvaného zásobníku vhodných projektů. Na Ministerstvu životního prostředí se v současné době jedná o uvolnění dalších peněz, asi jedné miliardy korun, ze kterých by měly být reali-

zovány právě projekty z tohoto zásobníku. Proto také připravujeme výběrové řízení na dodavatele celé akce, abychom mohli co nejdříve po přidělení peněz začít stavět. Další důležitou věcí vzešlou z výběrového řízení je konečná cena celé kanalizace a ČOV, která je důležitá pro rozhodnutí o celkovém financování.

S vodou dále souvisí i vyčištění a odbahnění prostředního rybníku pod Bouzovem, kde již máme vítěze výběrového řízení. V září proběhne vypuštění rybníku s výlovem ryb a odchytém a přemístěním dalších živočichů tak, aby se v zimě dal rybník odbahnit. Celkově se vytěží 6.113 m³ sedimentů, vybuduje se nový požerák a celková cena díla je 2.142.246 Kč.

Přes problémy s dodavatelskou firmou předpokládám, že v průběhu září a října bude provedena oprava chodníků v Kovářově v hodnotě 1.000.000 Kč.

Od konce minulého roku jsme začali spolupracovat s firmou Královská s.r.o. na projektu Energeticky úsporná obec, který mimo jiné zaštil i Olomoucký kraj. S touto firmou připravujeme energetický audit všech odběrných míst elektřiny tak, abychom mohli napravit nevýhodné smlouvy se současným dodavatelem el. energie. Dále připravujeme celkovou revitalizaci veřejného osvětlení právě s dopadem na úsporu el. energie. Chystáme koncept moderní úsporné obce tak, aby veřejné peníze sloužili všem obyvatelům bez ohledu na to, zda bydlí na Bouzově nebo třeba v Bezděkově.

Vážení občané, doufám, že se v hojném počtu zúčastníte komunálních voleb ve dnech 5. a 6. října. Uvědomte si, že právě nyní máte možnost rozhodnout, kdo povede obec příští čtyři roky. Máme výhodu, že se navzájem známe a že nevolíme „někoho z Prahy“. Přejí všem kandidátům, bez ohledu za koho kandidují, pevné nervy a všem voličů šťastnou ruku při volbě.

S úctou

Marcel Chmelina, starosta

Oznámení

V pokladně obecního úřadu lze zakoupit publikaci Podolí 1898-2018 v ceně 200 Kč.

Upozornění

Upozorňujeme občany, kteří nemají dosud uhrazený celý poplatek za odvoz TDO na povinnost úhrady do 30. 9. 2018.

Regulace teplovodu

Jak jsem již několikrát psal a říkal na různých setkáních, největší současný problém našeho teplovodu je malý teplotní spád zaviněný nevyváženým systémem. Do zpátečního okruhu se nám dostává nevyužitá horká voda a tím nastává paradox, že teplota vody na zpátečce při vstupu do kotelny je vyšší než teplota vody, která přitéká některým odběratelům na konci jednotlivých větví teplovodu. Proto jsme nechali zpracovat posudek na regulaci celého systému tak, aby byl dosažen teplotní spád cca 20 stupňů Celsia. Regulace bude dosažena tím, že před výměník v každém odběrném místě bude instalován speciální regulační ventil s elektropohonem, na kterém bude nastaven maximální průtok horké vody podle velikosti výměníku a bude spouštěn pouze při odběru tepla. V současné době je vypsáno výběrové řízení na dodavatele regulačních ventilů a jejich montáž tak, aby realizace proběhla v říjnu.

V současné době probíhá mimořádný odpočet měřičů odebraného tepla spojený s kontrolou hlavních uzávěrů, aby v případě nefunkčnosti těchto uzávěrů byly v předstihu vyměněny. Proto dojde v době od 10. září asi do konce září k postupným uzávěrům jednotlivých větví teplovodu a opravám těchto uzávěrů. V té době bude tudíž přerušena dodávka tepla na těchto větvích. Při následné montáži regulačních ventilů už nebude teplo odstaveno, protože se bude zastavovat pouze opravované odběrné místo.

Celá akce bude finančně i organizačně náročná a proto prosím o Vaše pochopení a maximální vstřícnost našim i cizím pracovníkům, kteří se budou věci zabývat.
Marcel Chmelina, starosta

Nabídka kompostu

Obec Bouzov nabízí všem občanům Bouzova hrubý kompost. Jedná se o kompost vyrobený v naší kompostárně, minimálně rok starý, který však obsahuje i větší části nerozložených dřevních částí a proto je vhodné ho překatrovat. Rozvoz kompostu bude prováděn dle kapacity pracovníků obce od poloviny září po předchozí objednávce u pana Dlouhého tel. 739 431 841. Rozvoz bude realizován kontejnerem o obsahu cca. 3 m² za jednotnou paušální cenu 250 Kč v obvodu obce Bouzov bez ohledu na vzdálenost. Kompost samotný je ZDARMA.

Poděkování Lucii Vlčkové starostce SDH Hvozdečko za organizaci akce sjezdu rodáků Hvozdečka a 130 let založení SDH Hvozdečka. Děkujeme také občanům za dary a příspěvky na konání této akce.
Děkujeme.

Poděkování

rád bych tímto jménem Sboru dobrovolných hasičů Podolí poděkoval všem rodákům, ale i ostatním spoluobčanům, kteří svou účastí podpořili oslavy 120 let trvání našeho sboru a sjezd rodáků a přátel naší vesnice. Věříme, že jste si z těchto oslav odnesli (i přes nepřízeň počasí) pěkné vzpomínky a těšíme se, že zase někdy i nás v Podolí potkáme! Poděkování patří samozřejmě i všem našim sponzorům a zejména Obecnímu úřadu Bouzov a starostovi obce Ing. Marcelu Chmelinovi.

Za SDH Podolí

*Stanislav Malínek
starosta SDH*

Září

*Pan Jeřábek Pavel
Paní Páleníková Marie
Paní Studená Jitřenka
Paní Pechová Olga
Paní Vařeková Věra
Paní Pluháčková Irmgard
Pan Flášar Karel
Paní Vinklerová Věra
Pan Kopka Václav
Paní Recová Aloisie
Pan Reif Miroslav
Pan Bednář Ivo
Pan Knápek Rudolf
Paní Koukalová Eva
Paní Doubravová Alena
Paní Kopková Marie*

Říjen

*Paní Havlíková Vlastimila
Paní Navrátilová Vlasta
Paní Blažková Drahomíra
Pan Hyjánek Josef
Paní Janischová Dagmar
Paní Krylová Miluše
Pan Milenovský Václav
Pan Foltýn Zdeněk
Pan Pospíšil Bohumil
Paní Vařeková Vlasta
Paní Dudková Emilie
Pan Koukal Josef*

Z DĚJIN BOUZOVSKÉHO HRADU

65. Průběh přestavby hradu (1)

Z minulých pokračování již víme, v jakém stavu se nacházel hrad v době před jeho přestavbou na sklonku 19. století a co všechno bylo bezpodmínečně nutné vykonat, než se mohlo přistoupit k samotné přestavbě. Tyto práce byly součástí její první, přípravné fáze. Vlastní přestavba byla zahájena v roce 1896, i když na některé činnosti, zejména stržení zbytků severního křídla, které, jak jsme viděli, byly prorostlé křovinami a stromy, došlo již v roce předcházejícím.

To však nebyl zdaleka jediný a nejdůležitější problém, který bylo nutno vyřešit hned po zahájení přestavby. Viktor Pinkava, kněz a významný litovelský vlastivědný pracovník, o počátečních pracích psal: „Práce započala tím, že ze všech zdí se omítka otloukla, přičemž se přišlo na mnohé krásné ozdobné kameny, které pocházely z hradu pradávného a jichž bylo použito za materiál stavební. Všechny byly ze zdi vylámany a uschovány, aby podle nich vytesali kameníci nové. Přitom byla objevena také hlavní věž ‘hláska’ značných rozměrů, zdi byly tak silné, že dva povozy pohodlně mohou po nich jezdit, a to vedle sebe. Ve zdi byla chodba, jež byla do dvora úplně zazděna a sloužila správci za komoru.“

Mimo to objeveny různé místnosti, o nichž nikdo nevěděl, k jakému účelu sloužily. Zvláště v jednom přízemním pokoji, do něhož vedly krásné dveře gotické a jenž byl klenutý, nalezeny mnohé věci nevysvětlitelné.

Avšak při lámání se přišlo také na jinou věc, totiž, že ona část, v níž bydlel správce, byla by se brzy propadla. Když totiž v síni byla vytrhána dřevěná dlažba, našly se schody, právě pod chodbou, jíž se chodilo právě do obydlí správčího. Schody ty vedly do hlubokých sklepů a tu když tam sestoupili, spatřili s úžasem, že celá stavba spočívá na dřevěném rámcu, který již byl značně shnilý, takže by byl dlouho nevydržel.“

Při samotné přestavbě se architekt Hauberrisser přidržoval pokynů, které mu zadal arcivévoda Evžen. Šlo především o zachování původního půdorysu obvodových zdí hradu, na němž měly být zbudovány jednotlivé paláce v tom historickém slohu, v němž byly původně postaveny. Na svém místě měla zůstat hradní věž Hláska, naopak likvidaci čekala původní hradní kuchyně. Velká pozornost byla věnována fragmentům vnitřního vybavení hradu (krbová kamna, okna a jejich ostění, starý nábytek a řada dalších), které byl pečlivě restaurovány a použity v nových palácích. Arcivévoda poměrně často na Bouzov zajížděl, aby mohl kontrolovat postup prováděných prací a na místě s architektem probírat případné změny.

Po zdokumentování stavu původních paláců a zajištění všech použitelných prvků starého hradu mohla být zahájena vlastní přestavba. Jejím prvním krokem byla přestavba (spíše v tomto případě výstavba) severního křídla, z něhož do té doby přežívaly pouze zbytky zdi. Zde byla situace pro stavitele relativně snadnější, neboť po odstranění ruiny mohl vybudovat celou stavbu znovu. Proto také práce na tomto křídle probíhaly rychleji než v případě většiny ostatních objektů a jeho hrubá stavba byla ukončena již v roce 1896.

Zájem architekta i samotného velmistra se v tomto traktu soustředil především na rytířský sál, největší místnosti hradu, zvanou též remter (z latinského rektorium, což značí společnou jídelnu mnichů v církevních budovách), který byl vybudován v místech

původního sálu z doby Kunštátů a Poděbradů a který spolu s kapitulní síní, do níž se vstupuje po několika schodech, představoval nejvýznamnější reprezentační prostory hradu.

Stranou zájmu architekta nezůstaly ani podzemní prostory paláce, v nichž se nacházejí rozlehlé sklepy. Zde byla podle plánu umístěna kamna, z nichž byl teplý vzduch rozváděn po celém hradě.

Další etapa přestavby hradu, která byla zahájena v roce 1897 a pokračovala až do roku následujícího, se týkala Oppersdorfského křídla s baštou Búzovkou, které vidíme z druhého hradního mostu vpravo od vstupu do hradu. Také toto křídlo bylo až do základu strženo, neboť nosné trámy byly shnilé a hrozilo jejich zřícení, a palác byl rovněž nově postaven na půdorysu původní stavby. Vzhledem k tomu, že jeho okna byla obrácena k jihovýchodu a šlo tedy o prosluněné místnosti, bylo s touto částí hradu počítáno jako s letním sídlem arcivévody Evžena. Do obnovené bašty Búzovky byla umístěna ložnice arcivévody, dále pak poblíž velmistra pracovna a pokoje jeho pobočníka a komorníka. Sluneční hodiny, které můžeme vidět na zdi paláce z druhého hradního mostu, sem byly přeneseny z původní stavby.

Oppersdorfský palác v době přestavby (foto zapůjčeno z hradního archivu)

Právě Búzovce byla při přestavbě věnována zvýšená pozornost. Zatímco dříve byla celá pohlcena zdi paláce, nyní ji architekt vysunul její podstatnou částí ven z objektu a nechal vyniknout její charakteristický tvar.

Ve stejné roce byla rovněž zahájena stavba věže hlásky, která, jak můžeme soudit podle přípravných nákresů, několikrát změnila svoji podobu. Také v tomto případě do nákresů aktivně zasahoval arcivévoda Evžen.

Velká pozornost byla věnována dochovaným základům věže, v nichž byla nalezena celá řada unikátních předmětů, dokládajících různé stránky života na hradě v době před požárem po polovině 16. století. Řadu z nich je možné si prohlédnout v hradní zbrojnici.

Stavba věže pokračovala v roce 1897 až do jejího třetího poschodí a poté byla na dva roky přerušena, aby se zdívo mohlo dokonale usadit.

Jiří Marek

Vážení a milý čtenáři, než se začnete do příspěvků, které píše všeobecně, chtěla bych zareagovat na slova pana Mayera.

Nikdy nepíší úvahy a příspěvky s úmyslem něko- ho konkrétně hodnotit a kritizovat a už vůbec ne- soudit. Soud jednou čeká každého z nás, ale posu- zovat náš život nebude žádný člověk. Čili mé úvahy jsou všeobecné a koho osloví, ať osloví, komu po- můžou, ať pomůžou...

Své psaní nečiním s úmyslem zbohatnout, ani se stát slavnou a i negativní reklama je reklama, tak pane Mayere, děkuji..... Mimo jiné jste se vlast- ně i k tématu smyslu života vyjádřil tak, jak jste to cítil vy..., a právě to je můj úmysl..., aby se každý k různým tématům, které píše, vyjádřil čtenář sám v sobě.

O ŠTĚSTÍ

Co je to cesta? Každý z nás ji vnímáme jinak. Každý vnímáme i jinak osud, smysl života, sny a realitu. Položili jste si někdy otázku co je to vlastně realita? Jestli odpovídá vašim snům? Co je to vlastně sen? Ne ten, který v noci sníte ale ten, který nosíte v hlavě i v průběhu dne. Co ze snů se Vám vyplnilo a proč? Jestli jste tomu museli pomoci, nebo se to vše stalo jen tak? Omyl nic není jen tak. Nic není náhoda, náho- dy neexistují. Vše co se děje, se děje s určitým rytmem, smyslem a záměrem. Jen mnozí z nás to nevidí nebo nechtějí vidět, nebo nemají v tak uspěchané době čas se pozastavit a zamyslet se. Nemá smysl za sny jít za každou cenu. Nejdůležitější v životě je naslouchat a vnímat a nechat se vést intuicí, kterou cítíte ve svém srdci. To je to správné co ve svém životě můžete udělat pro své štěstí. Každý člověk sní o tom být šťastný ale každý štěstí vnímá jinak. Pro někoho je to dobrá prá- ce,rodina, zdraví, peníze...Ale co to vlastně štěstí je? „Muška jenom zlatá...“ Je to pocit, kdy se cítíte dobře. Dobře uvnitř sebe sama. Kdy jste spokojeni v tu danou chvíli a je umění si dané chvíle naplněné štěstím udr- žet nebo prodloužit nebo opětovně navodit. Dnešní svět kolem nás není mnohdy možné stíhat vnímat tě- mto pro někoho možná filozofickými pojmy a dojmy. Ale položme si otázku: Jsme šťastní? Můžeme mít vše nač si vzpomeneme, ale je to TO, po čem toužíme??? A můžeme mít to, co potřebujeme proto, abychom byly šťastní? Je potřeba si uvědomit co to TO vlastně je. Po- kud nepochopíme sebe, své poslání a nebudeme žít podle svého vnitřního přesvědčení pramenícího z na- šeho srdce, nikdy šťastní nebudeme. Bude to vše jen falešná hra a život nám uteče mezi prsty jako divoká řeka. Tu k prameni také nedokážeme vrátit zpět.

Jana Vlasáková

VZPOMÍNKA na kastelána bouzovského hradu Františka Finsterleho.

František Finsterle (nar. 30. 5. 1923 - 27. 4. 2014) rodák z Bouzova, dlouholetý kastelán na hradě Bou- zov (1953 - 1986) převzal funkci po svém otci. Mimo to byl aktivní v práci pro obec Bouzov. Zemřel ve věku nedožitých 91 roků. V letošním roce by oslavil 95. na- rozeniny.

Odešel člověk, jehož celý život byl úzce spjat s hradem Bouzov a vším, co k hradu patřilo. Hrad miloval, hrad byl pro něj vším, byl to jeho celý život. Odešel s ním kus toho starého Bouzova, který mno- zí z nás milovali a milují. Mnozí, kteří kdy na hradě pracovali, se stále k němu vraceli, navštěvovali ho, jak jen se na Bouzově objevili. Jeho vřelé vyprávění o hradě a okolí jistě chybí mnoha lidem, kteří měli hrad a s ním spojený park, o který se vždy s láskou staral a pečoval a později se stejnou láskou vzpo- minal, také velmi rád. Do posledních chvil byl jeho zájem o hrad a vše, co se v okolí hradu dělo neuvěřit- elný. Někteří si jistě vzpomenou na jeho pravidelné cesty mezi hradem a vodárnou, kdy se s pečlivostí staral o místní vodovod, na jeho činnosti u hasičské- ho sboru a v dalších spolcích. Dle přesného chodu hradních hodin, které denně ručně natáčel, se řídilo mnoho lidí, odjezdy autobusů apod. Rovněž tak mi- loval hudbu, především hru na housle a mnozí z Vás určitě vzpomínají na melodie, které bylo slyšet, když si pro své potěšení a radost mnoha dalších rád hrá- val na své oblíbené varhánky na lavičce u domu pod hruškou, kde tak rád sedával se svojí ženou Eliškou poslední roky života.

Vzpomínáme a děkujeme za to, že všechny své zkušenosti, vzpomínky pamětníka a velmi cenné in- formace předal dál pro zachování historie pro další generace. Na jeho počest a památku zněl v den jeho rozloučení z bouzovského hradu zvon do Bouzova a okolí.

Jiří Ženožička

Furka – elektro s.r.o.

nabízí volná místa na pozici:

dělník/ce pro zapojování a vkládání statorových svazků el. motoru.

Nástupní mzda smluvní individuální dle zvolené pozi- ce od 14 500–25 000 Kč

Pracovní doba: 6:30 – 14:30

Náborový příspěvek po zkušební době 8 000 Kč

Nástup: IHNED.

Pracoviště: Bouzov

Vzdělání: základní, příp. výuční list. Proškolení zajistíme.

Požadavky: spolehlivost, flexibilita, ochota učit se novým věcem, ranní směna.

Kontakt: Furka Josef, mob: 603 366 757

email: josef.furka@seznam.cz

Všechno je jinak...

Před lety jsem si povídal s holkou svýho kamaráda a povíдали jsme si dlouho. Propovíдали jsme se do svítání a pak ještě celou neděli pokračovali. Za pár dnů jsme se potkali, abychom si mohli povídat zas. Tyhle naše vyprávěnky nás tak nenápadně sblížily, že teď, s odstupem času ani nevím, jak se mi to tenkrát povedlo. Povíдали jsme si tehdy asi víc jak rok a byl to hezký čas. V tom našem nekonečném rozhovoru se mi zjeví ten kamarád, že jede okolo, že ho napadlo, že se zastaví. Dlouho jsme se neviděli, jsem tomu rád. Ani mě nenapadlo, že mu v hlavě může vrtat, proč si stále vyprávím s jeho dívkou. Bavili jsme se o mnoha jiných věcech. Při odchodu a loučení mi podává ruku, s vážnou tváří profesionálního hráče pokru mi povídá:

„Víš, Michale, všechno je jinak.“

Nechápavě jsem na něj hleděl, vůbec jsem nerozuměl tomu, co mi tím chce říct.

Po letech jedu do Turnova vlakem. Beze studu si zjišťuji informace, protože ani nevím jak si koupit lístek. Jízdenku jsem si koupil přes internet. Místo tvrdé kartičky, zasouvám do složky A4 papír plný textu, který mi vyjel z tiskárny. Jsem trochu nesvůj, zdali to vůbec bude fungovat. Uklidňuji se, že po letech je asi fakt všechno jinak.

Ráno jedu na nádraží do Zábřehu autem. Hodinový předstih je víc jak dost a auto si raději do druhého dne nechám u známého. V Mohelnici musím vzít ještě naftu. Vlevo stojí kamion, to bude na dlouho, tak stojím vpravo, kde pán do svojí „leštěnky“ začíná tankovat benzín. Za mnou se nalepí velká dodávka. Minuty ubíhají, sakra, co ten chlap tam vyrábí? Kamion odjíždí a týpek přede mnou pořád nemá dost. To je teda pech! Chlap už si nakrmil svoji „leštěnku“, tak se to snad pohne. Šel sice zaplatit, ale nevrací se. Začínám mít na spěch a nervozita stoupá. To mi ten den „hezky“ začíná, říkám si na duchu.

Za Mohelnicí traktor „mydlí“ příkopu a v ranní špičce vytváří slušnou kolonu. V Libivě to stojí úplně a přemyslím, co se zase děje, protože minuty na hodinách naskakují jedna za druhou. Asi po deseti minutách svítla naděje a kolona se dala do pohybu. Dělníci s vysokozdvížnou plošinou usazují sloupy. Asi v Libivě budou mít nové veřejné osvětlení...

S pěti minutami k dobru jsem ve vestibulu nádraží. Tady je to opravdu taky všechno jinak. Na ceduli s odjezdy vlaků visí informace – zpoždění 20 minut. V Pardubicích, kde přestupuji, to stíhám, mám tam asi 35 minut. Po několika minutách se zpoždění zvedá na 45. Jdu do nádražní hospody na pivo. Místní pivovar zásobuje pivem nádražní hospodu, počáteční tlak a nervozita vyprchává a začínám si uvědomovat, že mě dneska asi čeká opravdové dobrodružství. Alespoň můžu ochutnat dvanáctku Welzla. Pivo lépe chutná než voní, ale žádný zázrak to není. Na peróně zastaví vlak a přede mnou akorát jídelní vůz. Pohoda, dám si kafe a do Pardubic mi bude cesta hezky ubíhat. V Pardubicích můj spoj byl už někde asi za Hradcem, ale za 40 minut mi pojede spěšňák do Jaroměře. Jsem tomu nakonec rád, můžu si alespoň prohlídnout pardubické nádraží. Jak dlouho jsem tu nebyl? Se svíravým pocitem se dopočítávám skoro ke třiceti letům. Až na pár maličkostí se tu nezměnilo vůbec nic. Kdyby mě tu někdo dovedl se šátkem na očích, ať mu povím, kde to jsem, věřím, že i podle specifického zápachu bych se nesplet. Celý vestibul lemují černobílé fotografie krásných míst naší vlasti. Některé si detailně pa-

matuji, jako bych je viděl včera. Uprostřed starý, umolovaný stánek, plný pardubického perníku, na který si taky vzpomínám. Rozdíl snad jen v nabídce zboží, perník ve tvaru mobilního telefonu s nápisem: „Lásko, miluji Tě!“ Ten tu před lety jistě nebyl. Jedna z mála novinek, dělají tu UGO šťávy! Na počkání vám tu vyšťaví ovoce a zeleninu podle vašeho výběru. Občas si dopřeji tento zdravý nápoj a alespoň vyzkouším svoji ugo-kartičku, zdali bude fungovat i tady. Přes sklo provozovny pozoruji krásnou holku s kaštanovými vlasy až po zadek, jak čistí ovoce na ugovy šťávy. V kontrastu zaplivaného nádraží na mě působí, jako by sem ani nepatřila. Vcházím dovnitř a hlubokým hlasem na mě kaštanová dlouhovláska promluví:

„Budete si přát?“

Zachovám klid, dnes už mě asi nic nevykolejí a odpovídám:

„Jedničku do trojky. Ne, do čtverky. Budu mít dnes náročný den.“

„Ano, hned to bude. S ledem?“

„Bez.“

Kaštanová kráska se podle visačky jmenuje Dominique. To mi moc neosvětluje, jsem v rozpacích. Stojí tu přede mnou Dominika? Nebo Dominik? Možná to sama neví. Beru šťávu, poděkuji a odcházím. Kráčí před nádraží, ale tam to vůbec nepoznávám, tam se toho změnilo hodně. Pocucávám šťávu, slunce pálí, tak se vracím zpět. Použitý kelímek i s brčkem odhazuji do nádob s tříděným odpadem. Nedá mi to, a přes výlohu se ještě podívám na krásnou Dominiku, co je ještě asi Dominik.

Mám ještě patnáct minut, odskočím si na záchod. Pivo, káva a ugova šťáva se už tlačí ven. Kachlíky jsou asi taky ještě původní. Turniket zabraňující volnému průchodu, to je tedy novinka. Musím za paní k okýnku a zaplatit poplatek 8 Kč.

„Dobrý den, máte to tady hezké!“ Říkám to zněle, aby nedošlo k nedorozumění. Paní na mě kouká, jako bych snad ani nebyl člověk.

„Dlouho jsem tu nebyl, víte? Ale máte to tady pořád stejný. Teda až na pár maličkostí.“

„To máte pravdu.“ Pozoruji, že už mě nemá za úplného blázna, jen asi není zvyklá, že si s ní zákazníci povídají. Ptám se tedy bez velkých ostychů:

„Nebyl jsem tu pěkně dlouho, skoro třicet let. Vzpomínám, že tu chodíval pán, co měl z vlasů vytvořovanou na hlavě kostku. Byl nepřehlédnutelný, i když v našich 16-17 letech jsme se ho asi i báli.“

„Ano, pan Krychlič, ten tu chodí stále. Je to taková celebrita pardubického nádraží.“

Jsem rád, že pan Krychlič je stále zde a snad i v pevném zdraví. Dávám paní do natažené dlaně pět dvoukorun a na malinký okamžik si připadám jako pan Peterka, co kouzelně ztvárnil Krakonoše, když dával Anče a Kubovi pár zlatých věnem. Paní mi s pokorou vrací dvoukorunu a přesvědčuje mě, že jsem se asi přepočítal. S úsměvem jí sděluji, že jsem se přepočítal rád, že to má takový důžko za dobře odvedenou práci. Čůrací korýtka tam už mají nová, nerezová. Pamatuji ještě taková velká, porcelánová, ty která možná ještě pamatovala císaře pána. Umývám si upocené ruce a v tom horku si oplachuji obličej i s vlasy, abych se trochu zchladil.

Mám ještě čas, tak si udělám ještě kolečko na druhé straně vestibulu. V rohu je nějaký hotel, co si pamatuji a hned vedle restaurace. Je to tam stále. Snad jen ten zmrzlinář se kousek posunul, ale zmrzlina vypadá stále skvěle. Nebudu ale pokoušet svoji peristaltiku, tak kráčí dál. Míjím prodejce s knihami, kde usa-

zený prach kolem vystavených kusů bude jistě taky původní. Možná i pan knihkupec by si mě pamatoval. Hlásí můj vlak, tak zahnu doprava na první nástupiště. Než projdu otevřenými dveřmi, ještě se nostalgicky ohlédnu a snažím se letným pohledem nasytit, co to jen jde. Bůh ví, kdy se tu zase objevím.

Cesta do Jaroměře byla na pohodu. Vlak takový ten moderní, co si v něm připadáte spíš jak v tramvaji. Okna nejdou otevřít, ale klimatizace fungovala dobře. Je polovina června, tak děcek školou povinných je tu převaha. Většina z nich něco vyhledává v telefonu, ale i tak to tady hučí jak v úle. V Jaroměři jsem na nádraží nikdy nebyl. Mají to tu jako po výbuchu, v celkové rekonstrukci, ale hospoda je v provozu. Sedí tam čtyři lidi, z toho jedna je servírka co zrovna obědvá. Mám asi hodinu k dobru, objedná si pivo 11 Krakonoš za 20 Kč a začíná se mi to tu líbit. Je to lokál kde se zastavil čas a vypadá to tu přátelsky. Toalety pro hosty „restaurace“ jsou zdarma, jinak za 5 Kč. Před budovou nádraží už to tak rozkopané není a tak si prohlížím turistické cedule, mapu i s plánkem města. Zajímavé, určitě sem zavítám na dýl.

Nasedám do rychlíku, co jede až do Liberce. Mohl jsem s ním jet rovnou z Hradce, ale malý exkurz v Jaroměři stál za to. Vlak už je taky novějšího typu, sedadla po dvou na obou stranách, okna nejdou otevřít, klimatizace nefunguje a vedro je tu k zalknutí. Pan průvodčí je optimista od prvního pohledu. Starší pán, který tuhle profesi dělá jistě celý život. Na dotazy cestujících, kteří se vyptávali na případné spoje dál, pán informace sypal z paměti jako by se nechumelilo. No, kdo umí, tomu je třeba smeknout...

Od Staré Paky až do Turnova je cesta krajinou, co vlak projíždí, jedním slovem - nádherná. Ač tu už jedu po x-té, nemůžu se toho nabažit. Normálně bych stál na chodbičce a koukal z okna. Vlak tu moc rovných úseků nemá, kopíruje krajinu podobnými meandry,

jak to umí už jen řeka Jizera. V kopcovitém terénu si trať vypomáhá tunely, takže pohled z výšky by mohl připomínat vyumělkovanou krajinku s modely vláček.

Stojíme v Semilech, vystupuje i nastupuje zde spousta lidí. Vzpomínám si, že moje „vyprávěnková“ láska se jmenovala Lenka a pocházela ze Semil. Bláhově se z okna vlaku rozhlížím po peróně, ale Semily nejsou Pardubice. Tady je to všechno jinak a asi bych ji stejně ani nepoznal... Bůhví, kde jí je konec.

V turnovském vestibulu zdejšího nádraží to po rekonstrukci ještě voní novotou. Oceňuji, že namalované obrazy pod stropem haly zůstaly v původním stavu. Jsou na nich vymalované krajiny z Českého ráje, takévé perly posbírané ze širokého okolí. Sedám si na lavičku a vstřebávám vše, co se mi za dnešní den událo. Po chvilce vstávám, vycházím směrem do města a užívám si pocitu, že můžu být zase pár dnů v Ráji.

Dnes je to trochu delší, než bývá zvykem, ale do „okurkové“ sezóny, proč ne. Přeji vám hezký konec léta, školákům a studentům pohodový návrat do školních lavic a všem vytrvalé srážky. *Michal Mayer*

STÍNÍČÍ TECHNIKA - DOSOUDIL

www.zaluziedosoudil.cz

zaluzie.dosoudil@seznam.cz

608 353 994

- MARKÝZY
- VENKOVNÍ ROLETY A ŽALUZIE
- GARÁŽOVÁ VRATA
- LÁTKOVÉ ROLETY
- ŽALUZIE DŘEVĚNÉ, IMITACE, ISSO
- GARNYŽE KOVOVÉ
- SÍTĚ A SÍŤOVÉ DVEŘE PROTI HMYZU
- OPRAVY ŽALUZIÍ, PRODEJ NÁHRADNÍCH DÍLŮ

Bydlíme tu s Vámi

Prodávejte Vaši nemovitost s jistotou.

PRODEJ / PRONÁJEM / VÝKUPY / FINANČNÍ SLUŽBY

Konzultace zdarma.

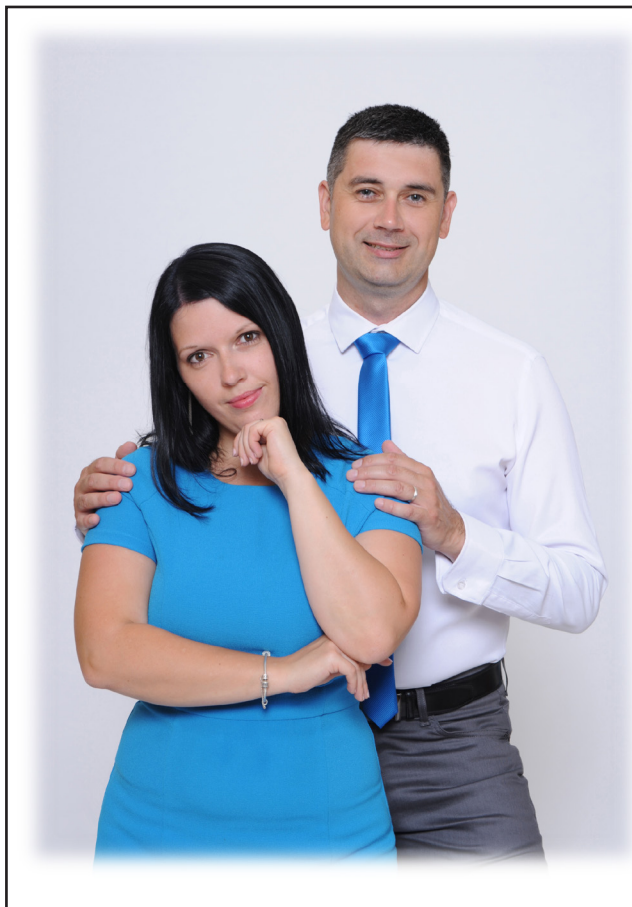
www.realitaci.cz

T: +420 602 46 17 33 Roman Spurný

T: +420 608 96 96 70 Aneta Hofmanová

Realitní služby srdcem

POZOR !!! NEPŘEHLÉDNĚTE!!!

V působnosti Obecního úřadu bude v našich obcích proveden sběr **nebezpečných a velkoobjemových odpadů z domácností.**

Sběr bude proveden v sobotu 3. 11. 2018

na těchto místech:

1. skupina

Obectov	8.00 hod.	8.30 hod.
Podolí	8.45 hod.	9.30 hod.
Olešnice	9.45 hod.	10.15 hod.
Hvozdečko	10.30 hod.	11.00 hod.
Kovářov	11.20 hod.	11.50 hod.

2. skupina

Kadeřín	8.00 hod.	8.20 hod.
Blažov	8.30 hod.	8.50 hod.
Svojanov	9.00 hod.	9.20 hod.
Kozov	9.30 hod.	10.00 hod.
Bezděkov	10.15 hod.	10.40 hod.
Doly	10.50 hod.	11.15 hod.
Jeřmaň	11.30 hod.	12.00 hod.
Bouzov - obě skupiny (areál bývalého zem. družstva)	12.10 hod.	13.00 hod.

Žádáme občany o dodržení uvedených termínů. Po ukončení již nebude možné odpady odevzdat, neboť sběrová a svozová technika bude přesouvána do dalších obcí našeho regionu. Na uvedených místech bude moci každý občan **bezplatně** odevzdat k likvidaci odpady v následujícím sortimentu:

NEBEZPEČNÉ

olejové automobilové filtry, plechovky se zbytky barev, monočlánky, autobaterie, zářivky, znečištěné láhve a sklo od chemikálií, zbytky přípravků na hubení škůdců, staré kosmetické přípravky, staré léky, vyjeté motorové oleje, mořidla a rozpouštědla, plastové obaly a nádoby od škodlivin, hadry znečištěné barvami, oleji a vazelínou, obaly od sprejů, televizory, rádia, ledničky, domácí elektrospotřebiče, opotřebené pneumatiky

VELKOOBJEMOVÉ:

matrace, koberce, linolea, WC mísy, umývadla, kočárky, křesla, gauče, staré oděvy a boty apod.

ODEVZDÁVAT SE NEBUDE KLASICKÝ ŽELEZNÝ ŠROT, STŘEŠNÍ KRYTINA A ETERNIT !!!

Jelikož budou tyto sběry v naší obci organizovány každoročně, není důvod, aby některé z těchto odpadů končily v popelnících, kamnech a nebo dokonce ve volné přírodě.

Věříme, že každý z Vás, kdo takové odpady vlastní, využije této výhodné příležitosti a akce se zúčastní.

ŽÁDÁME OBČANY, ABY ODPADY NA SBĚRNÁ MÍSTA VOZILI POUZE V DEN A HODINU SVOZU!!!

Foto: Václav Kopka „Když kvetou trnky“